

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcpart-utca 31. szám, hova a
személyes részét illető közlemé-
nyek és az előfizetési pénzek is
küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldalra 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden
beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetéseik Stark Nándor könyvkereske-
desében is felvételnek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel!
Egyes szám ára 4 kr.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
Stark Nándor könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók

Szegény menház.

Rég érzett szükség városunkban egy menház felállítása. — Eziránt lapunk fennállása óta harcolt, s már-már meg is valósul ez a humánus cél, ha közben városunk közalkotásainak sorrendje oly célokat nem ölel fel, melyek eddig a menház létesítését a megvalósítás teréről le nem szorítják.

Ez iránt régen küldött ki a közgyűlés egy bizottságot; de a vasut, a gimnasium, a polgári leányiskola, az ártézi kut, a piac-rendezés, világítás, keramit-ut háttérbe szorították ezen bizottság működését.

Most egy gyakorlati eszmével Burián Lajos városi ügyész ujtja fel a menház létesítésének kérdését.

Burián Lajos ugyanis a következő indítványt terjeszté be a közgyűléshez:

„A városi szegény sorsu árvák és munkaképtelenek évi eltartása és segélyezése évenként 6000 forintot meghaladó összegbe kerül a város közönségének és ezen összeg kiadása mellett mégis megtörténik, hogy a város határában szerte szélylyel lakó, vagy elhelyezettek, segélyezettek vagyoni és családi állapotuk megvizsgálása közben az eljáró kiküldöttek könnyen tévedésbe jöhetnek, vagy félrevezettetnek, mi által a mai segélyezés kitűzött céljának meg nem felel.

A város közönsége már korábban belátván, hogy ezen a bajon csak úgy segíthet alaposan, ha egy állandó árva- és szegény menházat létesít. — Ez irányban már tárgyalásokat is tartott, azonban a szükséges tőke hiányában, az általánosan elfogadott terv kivitele jobb időkre halasztatott.

Most, midőn a közigazgatás államosításával az árvaügyek és árvapénzek kezelése a községektől elvételni szándékoltatik és az árvapénzek állami pénztárakban fognak kezelteni, — az árvapénztári tartalékalap jelenben körülbelül 80000 forintot tesz ki; — minthogy könnyen lehetséges, hogy az árvapénztár kezelésével a tartalékalap is az állam által átvételni fog; — minthogy ezen összeg eredetét és rendeltetését tekintve, árva és szegény menház céljaira a leghelyesebben fordítható: — minthogy ezen összeg, a már létező egyéb alap hozzácsatolásával, elég lenne az árva és szegény menház létesítéséhez; — minthogy az árvák és szegények most gyakorlatban levő segélyezése sok kívánni valót hagy maga után: indítványozom, mikép Csongrádvármegye törvényhatósága utján kéressék fel a nagyméltóságú belügyminister ur, hogy az árvapénztári tartalékalapot egy, a városban létesítendő árva és szegény menház felállítása céljaira fordítani engedélyezze.”

Ezen indítvány megjelöli az alapot, te-

hát ami fő, a pénzforrást, melynek segítségével a menházkérdés végleg megoldható a nélkül, hogy a városnak az külön áldozatába kerülne.

Az eszme egészséges és kivihető, s hiszszük, hogy így városunk e nagy, fontos, függő kérdése oly megoldást nyer, mely közmegnyugvást kelt.

Egy hitelszövetkezet pere.

Irtuk már, hogy a Csongrádmegyei Hitelszövetkezet igazgatósága ellen Veres Sándor neve alatt dr. Mátéffy Ferenc által az egész igazgatóság pellen-gérezésével indított perben a szegedi törvényszék elutasító végzést hozott. — Hetekig folyt a „Szent-es és Vidéké”-ben a gyalázóbnál gyalázóbb támadás az igazgatóság és különösen ennek ügyésze ellen ezen per alkalmából, megérdemli tehát az ez ügyben hozott ítélet, hogy egész terjedelmében közöljünk. Hangzik ez a következőképpen:

11663.—1891. p. szám.

Ó Felsége a király nevében!

A szegedi kir. törvényszék, mint kereskedelmi bíróság, Veres Sándor által a „Csongrádmegyei Hitelszövetkezet” igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjai ellen az 1875. évi XXXVII. t. c. 218. §-ának 8-ik pontjába ütköző cselekmények miatt 4035—891. sz. a. beadott panaszra következőben megtartott vizsgálat befejezése után, 1891. évi június 25-én tartott ülésében következőleg

Végzett:

Panaszló Veres Sándor panaszával eluttasítatit, köteles egyuttal a vizsgálat folyamán felmerült 24 frt 30 kr. költséget a Csongrádmegyei Hitelszövetkezet cégnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni.

Indokolá:

Panaszló Veres Sándor a panasztételre jogosult; mert igaz ugyan, hogy panaszló a szövetkezeti tagok sorába bevezetve nincs, azonban a panaszlólévélhez .|· alatt csatolt hagyaték átadó végzéssel bizonyította, hogy néhai Veres Dániel elhalt szövetkezeti tag jogutóda s a 406. sz. befizetési könyvecske igazolt tulajdonosa.

A Csongrádmegyei Hitelszövetkezet alapszabályai ki nem zárják azt, hogy az elhalt szövetkezeti tag helyébe a jogutód lépjen, kétségtelen ugyan, hogy az elhalt szövetkezeti tag jogutódnak ezen minőséget a szövetkezet igazgatóságához bejelenteni azért szükséges; mert addig, míg a tagok sorába be nem iktattatik, a szövetkezet ügyei intézésébe be nem folyhat; de a keresk. törvény 235. §-ának második bekezdése, illetve a kereskedelmi eljárás 31. §. értelmében, mint érdekelt fél, nincs megfosztva attól, hogy a szövetkezet igazgatósága, vagy felügyelősége ellen panaszt emelhesse.

Vizsgálat tárgyát a 4035—891. sz. végzés értelmében az képezte, hogy a Csongrádmegyei Hitelszövetkezet a nélkül, hogy a közgyűlés a felosztást elhatározta volna, működését megszüntette s az igazgatóság több szövetkezeti taggal a felszámolást megejtette.

Panaszló a Csongrádmegyei Hitelszövetkezet működésének megszüntetését abból következteti; mert a megszüntetést valamelyik szentesi hírlap közölte; mert a szövetkezet cégtáblája a helyiség ajtala fölül-

eltávolított, s a szövetkezet részbetéteket el nem fogadott.

Panaszló igazgatósági s felügyelő bizottsági tagok vallomásaiban valótlanok jelentette ki a panaszolt üzlet megszüntetését, tagadták továbbá, hogy a szövetkezet cégtáblája eltávolított volna, s hogy a szövetkezeti tagoktól az alapszabályszerű részbetét fizetéseket el nem fogadták volna.

Balogh János intézeti igazgató által .|· alatt becsatolt okiratokból kétségtelen, hogy a csongrádmegyei hitelszövetkezet működését be nem szüntette, Hoffer Antal kir. közjegyző által kiadott .|· alatti tanusítványból kitűnik, hogy a cégtábla sem lett eltávolítva, a .|· alatti pénztári forgalmi kimutatások bizonyítják, hogy részbetétek elfogadtnak, s hogy a szövetkezet könyveit tovább vezette.

A panaszolt igazgatósági s felügyelő bizottsági tagok csak egy üzletág megszüntetését ismerik el, t. i. azt, hogy a f. évben újabb kölcsönüzleteket nem kötöttek.

Az igazgatóságnak alapszabályszerűleg megállapított jogköréhez tartozik annak meghatározása, hogy az alapszabályok 4. §-ban meghatározott üzletágak közül melyiket folytassa, vagy melyiket szüntesse be.

Abból, hogy valamelyik üzletág folytatása megszüntetettik, a szövetkezet összes működésének megszüntetésére alaposan következtetni nem lehet.

A kihallgatott tanuk vallomásaikban azt adják elő, hogy tőlük részbetétet el nem fogadtak. Eltekintve attól, hogy a tanuk vallomásaiból biztosan nem állapítható meg, hogy az arra jogosított szövetkezeti hivatalnok volt-e az, ki a részbetétfizetést visszautasította? — a részbetét el nem fogadása egy magában a működés megszüntetésére annál kevésbé szolgál bizonyítékul; mert az igazgatóság hatásköréhez tartozik a részbetétek fizetésének megszüntetése, vagy felfüggesztése is.

Panaszló annak igazolására, hogy több szövetkezeti taggal a leszámolás megejtett, a panaszlevélben hivatkozott tanukat kérte kihallgatni.

A kihallgatott tanuk igazolják, hogy az intézet helyiségében üzletrészükre nézve elszámolás történt; s hogy az üzletrészüket készpénzben, illetve a tartozás levonása után, egy másik értékpapirban megkapták.

Tanuk ezen vallomása alapján a kereskedelmi törvény 218. §-ának 8. pontjába ütköző cselekmény elkövetését bizonyítottnak tekinteni azért nem lehet, mert a kereskedelmi törvénynek a szövetkezetre vonatkozó intézkedéseit tartalmazó tizenegyedik része tiltó rendelkezést nem tartalmaz, hogy arra nézve hogy a szövetkezet a szövetkezeti tagok üzletrészét magához ne válthassa. Ha tehát igazolva lenne is, hogy a szövetkezet egyes tagokkal üzletrészükre nézve leszámolt, illetve üzletrészüket magához váltotta volna, ezen cselekmény sem a törvény, sem az alapszabályokba annál kevésbé ütközik; mert a keresk. törvény 235., 326. és 237. §. szerint a szövetkezeti tag a szövetkezetből kiléphet s üzletrészét visszakövetelheti.

Az igazgatósági tagok vallomásaiból, s Balogh János igazgató által csatolt okiratokból kétségtelen, hogy a kihallgatott tanuk üzletrészüket nem a szövetkezet váltotta be, hanem az ujonnan alakult Csongrádmegyei takarékpénztár, mely részvénytársulatnak jogában állott a leszámolást egyes tagokkal megejteni s a kijáró üzletrész akár készpénz, akár értékpapirokkal megvenni, s illetve a tagsági jogot magára ruháztatni.

Ezek szerint a panasz alaptalannak igazoltatván, panaszlót azzal elutasítani, sőt az eljárás 44. §-a értelmében a felmerült költségek fizetésére kötelezni kellett.

A tanúk által említett s az igazgatóság által is elismert azon körülményt, hogy ugy a Csongrád-megyei hitelszövetkezetnek és Csongrád-megyei takarékpénztár részvénytársaságnak egy s ugyanazon igazgatósági, felügyelő bizottsági tagjai vannak, s végre egy közös pénztáruk van: a kereskedelmi törvény tiltó rendelkezéseibe nem ütközvén, panasztételre okul nem szolgálhat.

Az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok vallomásaival s a becsatolt okiratokból az látszik, hogy a kereskedelmi törvény s alapszabálynak megfelelőleg, a szövetkezet könyvei elkülönítve kezeltetnek: annak megbirálása, hogy a szövetkezet ügykezelése törvény s alapszabálynak megfelelő-e? ez alkalommal a 4035—891. sz. végzésben kifejtettek szerint elbírálás tárgyát nem képezheti.

Kelt Szegeden, a kir. törvényszéknek 1891. évi június hó 25-én tartott ülésében.

Csuppay Ferenc,
jegyző.

Muskó Sándor,
elnök.

Érdekes dolgok kezdenek ezen perből kifolyólag napvilágra jönni, s ez nem más, mint az, hogy Veres Sándor maga azt mondja, hogy az ő járatlansága lett kihasználva ezen pernél; mert neki semmi kifogása nincs és nem is volt a hitelszövetkezet eljárása ellen, sőt nevezett Veres Sándor azt állítja, hogy azzal, mely szerint Balogh János intézeti igazgató és egyúttal árvaszéki elnök, neki a világon semmi baja s eziránt a közigazgatási uton Balogh János ellen indított támadáshoz neki semmi köze.

Különb, mint tudjuk, az igazgatóság azért; mert ezen esetben a „Szentés és Vidéke” az egész igazgatóságot visszaélésével vádolta és ezzel magának az intézetnek közhítelét is pellengérezte, sajtópert fog indítani.

A munkások érdekében.

III.

Az eddig megírt közleményeimben is érintetem, ezúttal is ismétlem, hogy a balesetre, vagy halálesetre szóló biztosítás oly alárendelt része a munkás-kérdésnek, hogy ugyszólván alig kapcsolható ez amazzal össze. Hogy én mégis e nagy fontosságú kérdéssel hozom azt összeköttetésbe, teszem

ezt azért, hogy nagy általánosságban a kérdés lényegét is megvilágíthassam. Olyan dolog ez, mint mikor — hogy példát hozzak fel — valaki elhatározza magában, hogy tiz holdnál kevesebb földet nem vesz és mivel nincs annyi pénze, szándékát nem valósíthatja, meglévő pénze meg apránként elfogy, végül aztán sem pénze, sem földje nincsen. A munkás és vagyon helytelenül vélekednek, ha azt mondaná, hogy mivel ugy sem nyeri meg, azért kíván helyzetének jobbrafordulásában, tehát nem biztosítja magát balesetre és halálesetre sem. Pedig hetenként a 10 kr. befizetésre nem esnék nagy megerőtetésébe, betegsége esetén aztán napidíjat nyerne és gyógyítási költséget kapna, halála esetén pedig családja 75—150 frtot igényelhet a biztosítótársaságtól.

Hogy milyen módon? azt a következőkben magyarázom meg:

Tegyük fel, hogy valaki 30 éves, biztosítja magát baleset ellen; fizet hetenként 10 krt, egész évre, tehát 5 frt 20 krt. Öt évi időközét számítok és így ez öt év alatt befizet összesen 26 frtot. A harmadik évben valami baleset éri, pl. kezét, vagy lábát törí. A biztosító-társaság fizet: a) ha teljesen munkaképtelenné vált az illető: 100 frtot, b) ha ném munkát mégis végezni képes 50 frtot. Mig a betegség tart: a) ha ágyban fekvő: naponként 50 krt, b) ha a szobát őrzi: 35 krt és ha c) fentjaro beteg: 25 krt és ezeken felül gyógyítási költséget.

Ha tehát valaki egy hónapig beteg, 15 forint napidíjat nyer, esetleg 200 napig is a megfelelő összeget és a gyógyítási költségeket. És ha esetleg meghal: ez összegeken tul családja 118 frt 50 krt kapi A befizetett 26 frt ellenében tehát 140—150 forint összeget biztosított az illető a családjának és gyógyítási költségeket.

Van egy pont a szabályzatban, mely megengedi, hogy ki-ki tetszése szerint jegyezhet részvényjegyet. E szerint, ha valaki 10 jegyet jegyez: az öt év alatt a 26 frt megtízszerezett tőkében fizetendő be, tehát befizetése 260 frt. De viszont a díjak tizszerezetten fizetettek ekként: a) ha munkaképtelenné válik: 1000 frt, b) ha némi munkára képes: 500 frt. Betegség esetén: a) ha ágyban fekvő: naponként 5 frt, ha fentjaro beteg: 3 frt 50 krt és a gyógyítási költségeket. Halála esetén pedig — öt évi időt tartamról szólva — 1185 frt biztosítatik hátrahagyott családjának.

Ez a baleset elleni biztosítás, mely tényleg fen áll, és a melynek az országban százezrek iratkoztak be tagjaiul.

Ezzel az intézménnyel van kapcsolatba hozva

a betegsége és halálesetre szóló biztosításnak eszméje, amelyet a társaság igazgatósága ilyen módon kíván létesíteni:

Alakulna egy egyesület az önkormányzati elvre fektetett különálló szervezettel; igazgatóját, felügyelőbizottságát és egyéb hivatalnokait, vagy még helyesebben mondhatjuk így: alkalmazottjait maga az egyesület saját kebeléből választaná. Itt is heti 10 kros részletekben van a befizetési összeg megállapítva. A befolyó összeg az igazgatóság szabad elhatározása szerint helyeztetik el gyümölcsöztesítésre; de természetesen a biztosító részvénytársaság tudomásával. Az önkormányzati és önszegélyzési elvre fektetett egyesület tagjainak biztosítja: a) betegség esetén a gyógyítási költségeket, b) haláleset alkalmával a temetési költségeket és a napidíjakat a fent említett arányokban.

Az alakítandó egyesület részvényese köteles a baleset elleni biztosításnál is részjegyet váltani, így tehát hetenként összesen 20 kr. fizetendő egy részjegy után, a melyért nyeri most már az illető; a gyógyítási és temetési költséget az egyik 10 krért; ha pedig baleset éri, a főntebb jeltett összegeket is együttesen.

A biztosító-társaságnak egyetlen kr. haszna nem lenne a tervezett egyesület megalkotásából beolvó 10 kroból. Ez az összeg évről-évre gyümölcsöztesítőleg helyeztetik el. Az erkölcsi és vagyoni biztosítékot a társaság azért lesz hajlandó elvállalni, mert ez által 1000 részvényest okvetlenül nyer a balesetbiztosításra.

E tervezetet ha kellő figyelemre méltatjuk, mindenesetre fel fogjuk fedezni annak nagy előnyeit. Mert, ha más előnye nem lenne is, azt egy szegény iparos és munkás embereléri ezzel, hogy hetenként nagyobb megterhelhetés nélkül befizeti a 20 kroat és halála esetén nem kell családjának a temetési költségekről gondoskodnia. De még sokkal fontosabb az az előny, hogy betegsége esetén az orvos díjai és a gyógyszerek ára az egyesület közös tőkéjéből fedeztetik. Ha pedig esetleg baleset folytán, vagy másként lesz beteg: akkor még ezenfelül napidíjat is nyer, munkaképtelensége esetén pedig figyelemre méltó összeget.

Ezzel szemben fölmerülhet az ellenvetés, hogy sokkal olcsóbban nyerhet előnyöket az, aki a meglévő halotti társulatoknak lesz tagja. Az az egy igaz, hogy az évi befizetés kevesebb a halotti társulatoknál; de más részről meg a tervezetnek meg az a nagy előnye van a halotti társulatok szervezete fölött, hogy még ez haláleset alkalmával 30—40—60

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA

Szeretlek . . .

Szeretlek, édes angyalom!
Megint csak ezt kell vallanom;
Mint egykor, zsenge lánykorodban,
Nevedre szívem vágyva dobban.

De most szerelmem még nagyobb,
Százszor szerelmesebb vagyok;
Tiz év minden tűzét — egészen
Megifjodón — egyszerre érzem.

Sovárgom első csókokat
És szívem hűségét fogad, —
Ábránd világa, tiszta égbolt:
Föléled újra mind, mi szép volt.

Látlak, mint méla árva lányt;
Nem kérdezem: mi faj? mi bánt?
Megértelek, szívemre zárlak
És búcsút intek a világnak.

Van kis szentélyem, otthonom —
És te velem jössz, angyalom!
Megnyilhat az örvény alattam;
Oltárom lángja oltthatatlan.

Kapocsnak a gyönyör kevés;
Csalódás, bánat, szenvedés
Forrasztanak ugy két lelket össze,
Hogy nincs a szárnyuk megkötözve.

Ah, én használtam szárnyamat!
Ha jött a kéjes pillanat:

Égi muzsát, földi szerelmet
Együtt találtam én tebenned.

Szerelmem és költészetem
Te voltál és te vagy nekem;
Asszony, te menynek folytatása!
Észmény, te muló perc varázsa!

Szeretlek, a tied vagyok,
Szivedben élek és halok;
Örök szerelem mámorának
Habján nyiló rózsáin, csodállak!

Oh édes ajkak! szép szemek!
Vérem lobog, szívem remeg;
Ugy érzem, a hegycsucra értem:
Nem juthat magasabbra eltem.

Nem, nem lehetek boldogabb!
Melyről álmodtam: ez a nap;
Szeretnék most megsemmisülni,
Lángok közt az égbe repülni.

Rudnyánszky Gyula.

Az ügyvéd tárcája.

— Regény két kötetben. —

Irtta *Hugó Alfréd.*

A „Szentési Lap” számára fordította:

M. MAYER IDA.

II. KÖTET.

Bennó báró ezután részletesen elbeszélte mindazt, amit a képről műtörténelmi szempontból elmondani jónak látott. Róbert láthatólag figyelmesen hall-

gatta atyja elbeszélését, azonban mert mindenáron a váltóra akarta terelni a báró figyelmét, így folytatá:

— Teljesen osztom nézetedet, hanem mond csak, voltál már Gumbinner ügyvédnél?

— Nem, válaszolt a báró legkevesébe sem zavartatva magát, — mondtam már, hogy csak a temetés után fogok vele e tárgyról beszélni.

Róbert dacos mozdulatot tett.

— Ugy még egyszer kérlek, — mondá, — hogy add át a szükséges pénzt, melylyel ezen váltót kiválthassam. Ezt tenni annyival inkább okom van; mert ma reggel ismét megfenyegetett.

— Fenyegetett? Hát fenyegethet téged egy ügyvéd 800 tallér erejéig? — kérde a báró, erősen szeme közé nézve fiának.

— Igen, s ha fenyegetését beváltja, ugy tisztí rangomnak is vége lehet.

— Róbert! — kiáltá a báró, — neked titkod van, melyet nem akarsz előttem bevallani. Talán ismét valami ostobaságot követtél el? Mikor jön már meg az eszed? Bizony-bizony, ideje volna, ha példát vennél fivéredről.

— Jenőről? — vágott közbe Róbert indulatosan, — no bizony, ő sem különb a Deákné vásznánál s sokkal okosabban cselekednék, ha a maga háza előtt sepregetne, ahelyt, hogy árulkodik egyszer már a saját bűnét is beismerné, hogy t. i. Verhagon Katicának komoly szándékkal udvarol.

Bennó báró e szavakra dühös oroszlánként ugrott fel székéről.

— A keztyűáros leánynak? — kérde szemeit Róbertre meresztve.

forintot nyújt tagjainak: addig a létesítendő egyesület ezen összesen tul, annyiszor, a mennyiszor fizeti az orvos és gyógyszerek díját, a mi esetleg maga fölér azon összeggel, mint a mi a halotti társulatok fizetnek és azontul még a temetési költségek is fedeztetnek, betegsége alkalmával pedig a napidíjak és haláleset alkalmával a megfelelő díjak, melyek 75—156 frt között váltakoznak.

Ez ötszörös előny tehát bőven lenyomja az ellenvetést, hogy a halotti társulatok is kedvezményeket nyújtanak.

Egyéb mondani valóimat befejező közleményemben fogom följegyezni.

—r.

— Csanyról írja levelezőnk:

Kardos János plebánost, ki nyílt, férfias és ellenzéki magatartásáért már annyiszor részvett a vármegye egyik-másik hivatalos lapja részéről a legválogatottabb támadásban, legközelebb azon kellemes meglepetésben részesült, hogy mert Papp Ödön csanyi jegyzőről azt írta, hogy szentesi főjegyzői pályázatával csak strohmannként szerepelt, a — „Szentes és Vidéke” nyíltterében meg lelt támadva, s ezen lapot nevezett megtámadott lelkész a „Szentesi Lap”-ba pakolva kapta meg. Ugy látszik tehát, hogy az apró intrigába megyei ellenzéki emberek boszantására szánt apró maliciának a posta is kezd részesévé válni. Mert mi a „Szentesi Lap” mellé nem csatoltuk a „Szentes és Vidéke” számát, s így ez csak a rendes postai ut mellőzésével lett a „Szentesi Lap”-ba csempészve, melyről azt hisszük, a csanyi posta felelhet legilletékesebben. — Kardos János plebánost azonban, mint levelezőnk írja, nem igen keserítette el a „Szentes és Vidéke” nyílttere; mert — ugymond — az e helyről jött támadást megtisztelésnek veszi, különösen akkor, mikor az, hogy Papp Ödön pályázása csak az alispán rendeletére történt, azt a kandidációs eljárás fényesen igazolja.

Levelezőnk egyébként sok érdekes dolgot ír a kis Csanyról, melyet a vármegyei kormányzat atyai jóvoltával oly bőven kíván most elárasztani, hogy a csanyiak szinte szédelegnek ettől a jóakarattól.

A csanyi közbirtokosság ugyanis Csany határát, 3500 kratasztralis hold földet, a gróf Károlyi nemzetségtől vette meg 30 évi tör-

— Igen, a csuf Verhagen leányának, akit bizonyára te is ismersz.

Bennó báró kebléből nehéz sohaj lebbent el.

— Talán Gumbinner beszélt erről valamit? — kérdé homlokát simogatva finom kezével.

— Gumbinner? Hát mi érdeke lenne Gumbinnernek, hogy velem ily tárgyról beszéljen?

— No hát csak úgy gondoltam, miután ma ismét nála voltál, — dadogá a báró el nem titkolható zavarral. — Miből következteted hát, hogy Jenőnek viszonya volna a keztűs leányával?

— Hát biz' én csak úgy gyanitom, — válaszolt Róbert, — az utóbbi időben Jenő igen gyakran megfordul nálunk, sőt azt is mondhatnám, hogy mindennapos vendége Verhagen boltjauak.

— Ez még mit sem bizonyít, — mondá a báró egyre fokozódó nyugtalansággal.

— Ha kívánod, nyomósabb bizonyítékokkal is szolgálok. Verhagen ugyanis ma reggel maga mondá nekem, hogy nem hisz Jenő ígéreteiben s hogy kénytelen lesz őt kitiltani a boltból. Azt hiszem tehát, hogy ez csak elég bizonyíték a közte és a szép Katica közötti viszonyról, mely immár odafejlődött, hogy Verhagen már nem képes azt tovább tűrni.

Bennó báró lehorgasztott fővel hallgatta Róbert szavait. Agyában e percben sötét gondolatok keringtek s ajkai görcsösen vonaglottak.

(Folytatása következik.)

lesztésre, s már Isten jóvoltával 15 évet le-
törlesztett, még 15 év volna tehát hátra.

A csanyiaknak a grófi családdal soha nem volt semmi bajuk, s ha néha elmaradtak a törlesztéssel; hát a grófok vártak, sőt nagyobb árvizes években még a tőkétörlesztésből is engedtek el. Igen ám, de hát boldogítani kell a csanyiakat, s most a még hátra levő 15 évi tartozásért Zsilinszky főispán és Cicatricis vezérlete alatt egy, a kisbirtokosok földhitelintézetétől felveendő 50 éves kölcsönbe hajtják bele a közönséget. Van olyan ember sok, aki a pillanyatni kamatkönyebbülésért belemegy a kölcsönbe; de van sok, aki nem akarja magát és ivadékat 50 évre lekötöni, mikor 15 év alatt már végleg szabadul a tehertől. S azok, akik nem akarják az 50 éves kölcsönt, a miniszterhez fordultak, hogy mentse meg a megyei jóssággal comtenplált kölcsön 50 éves szolgáltatástól. A bank becsüsei azonban már kinn járnak és valószínű, hogy rá lesz erőszakolva a kölcsön azokra is, kik ez ellen tiltakoznak. — Ezen nagy jó azonban nem lesz ingyen adva Csanynak; mert már kéregetik érte a kormánypárt javára a szavazatokat. Mint levelezőnk írja ugyanis, Bossányi Lászlót akarják Szegváron felléptetni, s ehhez kellene az 50 éves kölcsönrel elkötelezett csanyiak szavazata. Szegvár kerületének tehát már van kormánypárti jelöltje!

Vajon Szentesé ki lesz?!

Helyi és megyei hírek.

— **A polgármesteri állásra** eddig még nincs pályázat hirdetve, pedig ezen állás betöltése — különösen a mai viszonyok között — éppen nem tűr várast. De hát a vármegye irányadó körei — miután Szentesen többséggel nem rendelkeznek — itt is török a fejöket valami intrigán. Balogh János polgármesterségétől félnek, — pedig ma egyedül csak az ő jelöltsége és polgármestersége az, melynek segítségével a vármegye és Szentes között a béke utja felé lehet közeledni; de hát tőle félnek és most azon mesterkélnek, hogy miként lehetne Sarkadi-Nagy Mihályt a miniszter segítségével a polgármesterségben megtartani? — S mi erre azt mondjuk, hogy sehog! Mert Sarkadi se marad, a városi képviselőtestület se adhatja fel elfoglalt álláspontját. — A terv ugyanis az, hogy a miniszter ne fogadja el Sarkadi-Nagy Mihály lemondását, s azután maradjon ő. — Hát mi azt hisszük, hogy Sarkadi-Nagy Mihály volt polgármester ilyen komédiát maga sem tűrne el személyével; de a képviselőtestület se tűrhet el ebben a kérdésben semmiféle játékot. Különben e tárgyhöz jövőre bővebben szólunk hozzá!

— **Helyreigazítás.** Lapunk egyik közelebbi számának vezércikkében a főjegyzői választásnál végrehajtott törvénytelen kandidációról szólva, a többek között azt írta, hogy az alispán eljárását a *járásbíró* is elítélte azzal, hogy nem ment bele a kandidációjába. Gál Sándor *járásbíró* ur cikkünknek a *járásbíróra* vonatkozó részét azzal kívánja rektifikáltatni — mit készséggel teszünk meg — hogy: nem a *járásbíró*, ki egyáltalában nem szokott semmiféle közéleti harcba avatkozni, hanem Temesváry Antal alispán, mint kandidáló bizottsági tag ítélte el, ha elítélte az eljárást. — Midőn e helyreigazításnak készséggel adunk helyet még külön hangsúlyozni kívánjuk, hogy cikkünkben csak tévedésből lett Temesváry Antal *járásbíró* helyett a *járásbíró* szó használva.

— **Közeledik a képviselő választás,** tehát jó előre kell gondoskodni jelöltekről, különösen, ha a tisztelt Ház még fel is talál oszlattatni. A szegvári kerület számára — mint hírlik — már keresik is a kormánypárti jelöltet, ki nem volna más, mint **Bossányi László**, a gróf Károlyi nemzetség egy régi, kipróbált embere, kivel szemben a múlt választásnál erős ellenzéki szerepet játszott Derekegyháza is számítanak.

— **Makó és Jászay.** Makó Lajos szinigazgató, ki a napokban érkezett haza külföldi körutjából, értesülést nyervén Csóka direktor szándékáról, mely szerint Jászay Marival Szentesre akar jönni, — Szegedről táviratilag arra kérte a főkapitányt, hogy miután a szentesi színház a nyári időnyre ő neki adatott

ki s mert neki is szándéka van Jászayt bemutatni a szentesi közönségnek, ne adjon engedélyt Csókának. A főkapitány még nem döntött egyik kérelem fölött sem.

— **Hirtelen halál.** Mint részvétellel értesülünk, Traj Mihály gazdálkodó f. hó 6-án hirtelen elhunyt. Traj ugyanis tegnap reggel a külső vásárba igyekezett, utközben azonban erős főfájás lepte meg s kínjai oly nagyok voltak, hogy segélyért betért Reisz doktorhoz. Trajon azonban itt már annyira erőt vett a baj, hogy mikor a cseléd egy pohár vízzel megkínálta, hanyatt esett s mire az orvos segélyére siethetett, már kiszenvedett. Temetése ma délután lesz. Nyugodjék békében!

— **Közzemlének.** A szegvári és tápéi országgyűlési képviselő választóknak a központi választmány által egybeállított 1892. évi ideiglenes névjegyzéke f. évi július hó 5-től 25-ig bezárólag az alispáni hivatalban is közzemlére van kitéve, ahol az az érdekeltek által a fenti idő alatt bármikor megtekinthető

— **A vármegyei** betegápolási alap 1891. évre számvevőileg összesen 2479 frt 96 krban állapítván meg, ezen $\frac{1}{2}\%$ -os pótdához a vármegye egyes községei a következő összegekkel járulnak: Szentes 763 frt 70 kr. Csany 26 frt 4 kr. Csongrád 316 frt 73 kr. Fehértó pusztaközség 1 frt 80 kr. Felgyő 18 frt 25 kr. Felső-Pusztaszer 24 frt 15 kr. Kistelek 81 frt 52 kr. Algyő 19 frt 48 kr. Dorozsma 210 frt 81 kr. Horgos 61 frt 23 kr. Kis-Horgos pusztá 36 frt 16 kr. Öttömös pusztá 2 frt 91 kr. Sándorfalva 21 frt 16 kr. Sövényháza 178 frt 44 kr. Tápé 42 frt 55 kr. Derekegyháza 146 frt 76 kr. Fábán-Sebestyén 69 frt 83 kr. Kenyere-Tégláspusztá 13 frt 3 kr. Mágocs 152 frt 63 kr. Mindszent 145 frt 68 kr. Szegvár 133 frt 39 kr. Teés 12 frt 89 kr.

— **A vasárnapi munkaszünet.** A munkások ezrei várva-várják a vasárnapi munkaszünetet. Igazi áldás lesz az, mikor az egész heti munkában kifáradt, agyondolgozott test a hetedik napon megpihenhet. A vasárnapi munkaszünet, melyet július 15-től kezdve rendel a törvény, július 19-én kezdődik Magyarországon. A kereskedelmi miniszter gondoskodik arról, hogy ez a törvény ne maradjon írott malaszt, szigorú ellenőrzésre hívja föl a hatóságokat, mely szerint a vasárnapi munkaszünet meg nem tartása a kihágási pénzbürséggel, nem fizetés esetében elzárással lesz büntetve.

— **Eltévedt leány** cím alatt közöltük lapunk egyik előző számában, hogy egy, magát Zvara Erzsébetnek valló 13 éves leány tartózkodik Marcsó Bálintné külső-ecseri tanyai lakosnál. Nos, a szarvasi rendőrkapitányságtól vett értesítés, szerint a kis Zvara Erzsébet az ottani kórházból szökött meg s tévelygett el Marcsóékhoz, mit az bizonyít legjobban, hogy a napokban ismét visszatért a szarvasi kórházba, hol a gondnokságnak apróra elmesélte a szökése óta vele történeteket.

Hazánk és a főváros.

— **Haynald Lajos halála.** A magyar kath. egyházat ismét súlyos csapás érte: Haynald Lajos kalocsai bíboros érsek, kinek betegségről lapunk is megemlékezett, f. hó 4-én délután 1 órakor meghalt. — Haynald Lajos 1816. október 3-án született Szécsényben (Nógrádmegye). Első miséjét 1840. október 26-án tartotta, 1840. nov. havában pedig hittudorrá avatott. A politikai téren mint erdélyi püspök először az 1861. évi országgyűlésen tűnt fel, a felsőházban az unió ügyében mondott beszédével. 1864-ben — politikai meggyőződését követendő, megvált püspöki székétől s szülőhelyére vonult vissza. A pápa azonban innen csakhamar Rómába szólította, hol idejének legnagyobb részét a pápa ő szentsége mellett és a bíbornokok körében töltötte, s ugyancsak ő fogalmazta a világ minden püspökének a pápához intézett feliratát, a szűz anya szeplőtlen fogadtatása dogmájának alkalmából. Haynald 1870-ben nevezetett ki kalocsai érsekké s ugyanennyi idő óta munkált a kalocsai érseki egyházmegye anyagi és szellemi java előmozdításán. — A kitűnő és szellemben oly gazdag bíboros érsek több, mint egy éve teljesen elvesztette értelmi erejét és emlékező tehetségét. Betegsége alatt a papság szünet nélkül szobájában időzött és folyton imádkozott. Temetése szerdán, f. hó 8-án lesz.

— **Simor János hagyatéka.** A megboldogult hercegprimás hagyatékának leltározását a leltározó bizottság már teljesen befejezte. A bizottság, mely Bone Ferenc miniszteri biztos elnöklété alatt alakult meg, 101 napig működött a nagy kiterjedésű birtokon lévő fundus instruktus leltározásán. A leltározó

bizottság, mint esztergomi levelezőnk írja, a következő marha-állományt találta: Igás ökröt 1816 darabot 224.800 frt becsértékben, az átlagos ár darabonként 123 frt 80 k-rban állapították meg. Birkát 37.793 darabot 166.000 frt becsértékben, az átlagos ár darabonként 4 frt 40 k-r, bár van a birkák között olyan is, melynek beszerzési ára 500 frt volt. Lovat és csikót 392 darabot 35.000 frt becsértékben, az átlagos ár darabonként 90 frt. Tehenet és bikát 482 darabot 51.910 frt becsértékben. Gulya-marhát 1298 darabot 89.005 frt becsértékben. Sertés és malacot 1328 drbot 18.912 frt becsértékben, végre egy szamarat 8 frt becsértékben. A leltározott fundus instruktus becsértékét a bizottság összesen 704.000 frtban állapította meg.

Közgadáság.

Gyapjuüzlet. Budapest, július 4. Az idény kezdetével élénk hangulat és jó kereslet volt észlelhető, miután a váci vásárra nagy számban jelentek meg a vevők. A vásár alatt kb. 7000 mm. különféle minőségű gyapju kelt el. Az árakban, a szállítási célra vásárolt gyapjukban, valamint a posztó-gyapjukban az előző évekhez képest 2-3 frt aremelkedés mutatkozik, míg gyengébb minőségek, valamint gyári mosású gyapjuk részint változatlanul maradtak, részint 2-3 frttal olcsóbban keltek el. Eladottak: fehér másodnyírás 72-75 frt; hevesi, gyöngyösi és tiszavidéki 62-68 frt, fehér közép elsőnyírás 70-76 frt, békési és tiszavidéki elsőnyírás 68-72 frt, jobb kassai, nógrádi és somogyi 78-86 frt, egész finom posztó-gyapju 130-145 frt, jó mosott pesti talaju 58-62 frt, kézi mosású-gyapju 43-48 frt, bácskai 58-61 frt, baranyai és tót-gyapju 52-62 frt, nyírott cigája 54-58 frt, zakkal 40-42 frt, zsiros gyapju minőség szerint 24-32 frt, német timargyapju 43-47 frt pr. 56 kgkint 2 százalékos engedményvel.

Sertésüzlet. Budapest, július 4. Az e heti üzletmenet lanya volt. Heti átlagárak: magyar válogatott aru 260-360 kg. nehéz 44 $\frac{1}{2}$ -45 kr. 180-260 kg. nehéz 46-47 kr. Öreg 300 kg. tuli 42-43 kr. vidéki sertés 42-47 $\frac{1}{2}$ kr. szerb 45-47 $\frac{1}{2}$ kr. tiszta klg. páronkint 45 klg. ételsúly levonás és 4% engedmény szokasos. Eleseg árak: Tengeri és 6.25 frt. Árpá 6.80 frt. Kőbanyan atvéve.

Ki nyert?

A magyar vörös kereszt sorsjegyek e hó 1-én tartott huzása alkalmával a törlesztési huzásban kihúzták a következő 6 sorozatot, melynek összes 600 nyerőszáma egyenként 6 forintot nyert és pedig; 807, 1051, 2193, 3528, 4744 és 5680. A nyere-ményhuzásban a 15,000 frtos főnyereményt nyerte a sorsz. 4389 nyerősz. 52; 1000 frtot nyert a sorsz. 700 nyerősz. 84, 500 frtot nyertek: sorsz. 364 nysz. 94 és sorsz. 3679 nysz. 34; 100 frtot nyertek: 255 - 74 1240-56 2819-14 5871-44 6199 - 91; 50 frtot nyertek: 390-92 334-42 502-47 546-39 605-65 1665 27 1735-17 1928-42 1942-67 1956-6 2023-58 2357 - 71 2648-55 2817-11 3207-75 3735-75 5343-74 5381-47 5778-75 6517 59 6807-37 7485-71 7508-62 7706 - 34 7786 - 42. 25 frtot nyertek: 124-22 296-76 580-66 800-6 1271-84 1515 - 86 2223-86 2341-79 2691 - 49 2699-46 2849-96 2854-67 3372-22 3663 - 33 3856-32 4175 - 81 4764-71 6674-38 6776-16 7029 - 43 7607-19 7727-59.

Beküldetett.

Seiden-Grenadines Schwarz u. farbig (auch alle Lichtfarben) 95 kr. biss fl 9.25 per meter (in 18 Qual) — versendet robenweise portó- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Z. rich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Irodalom.

— Epen most jelent meg a következő napiérdekű munka: **Az ipari munka vasárnapi szünetelésének törvénye** (1891' XIII. t.-c.) és az arra vonatkozó végrehajtási rendelet. Összeállította hártói Szokolai István ügyvéd. Budapest, 1891. Rozsa Kálmán és neje kiadásában 44 lap. Ára 20 kr. (Kapható minden hazai könyvkereskedésben és Budapesten a kiadónál. VIII., Szentkirályi-utca 30. szám.) A vasárnapi szünetre vonatkozólag, a mindennapi életben legnagyobb jelentőséggel bír annak ismerete, hogy a kötelező vasárnapi szünetelésről mily kivételek állapítottak meg; tehát, hogy mely ipar- és kereskedelmi üzletekben lesz szabad vasárnaponként is és hány óráig dolgozni s árulni? — Ezen követeleket határozza meg és szabályozza a kereskedelemügyi s pénzügyi miniszternek július 1-én kelt rendelete. Ezen két rendelet közöltetik a szüneti törvény mellett — a fent címzett munkában — a tárgyak megfelelő magyarázattal és törvényhozásunknak a vasárnapi munkára és a munkáskérdésre vonatkozó előbbi rendeleteivel.

Felhívás előfizetésre

a

július—decemberi félévre.

A Magyar Hirlap első számának megjelenése óta, több mint három hónap mult el. Hálával ösmerjük el, hogy az ország olvasóközönsége lapunkat már megindulásakor a magyar hirlapirodalom történetében páratlan bizalommal halmozta el.

Fokozott szellemi és anyagi erőfeszítéssel igyekeztünk hálánknak kifejezést adni, és ez irányú törekvésünk jövőben sem fog lankadni.

Politikai irányunk alapjait már első felhívásunkban kifejtettük.

Ettől valamint eddig nem tágitottunk, úgy jövőben sem fogunk eltérni. Nem személyeknek, hanem elveknek fogadtunk hűséget és ezért — tekintet nélkül a személyek iránt táplált rokon vagy ellenszenvre — az elvek s nem az egyének szolgálatában állunk. A kormány és egyes tagjai, valamint a közügyek élén álló férfiak nézetei és tényei fölött véleményünknek igyekeztünk minden mellékletektől függetlenül kifejezést adni addig, ezt fogjuk tenni jövőben is.

A politikai pártok működését teljes tárgyilagossággal reprodukáljuk, e működés fölött való véleményünket nyiltan, világosan kifejezzük, ettől, valamint meggyőződésünk kifejezésétől sem kellemetlenségek, sem fenyegetések által elrettenteni magunkat nem engedjük.

Támogatjuk a nézetünk szerint helyes törekvést bármely oldalról és bárkitől jöjjön, megtámadjuk és elitéljük a helytelent a pártokra és személyekre való tekintet nélkül.

A szabadelvű irányzat szóban és tetteben a mi lapunkban visszhangra talál, ennek az irányzatnak a meghamisítása, a retrograd és reakcionárius törekvés az, a mivel, míg erőnk bírja, szembeszállunk és küzdeni fogunk.

A 67-diki kiegyezés alapján állunk és maradunk, államunk fejlődését tradícióink, nemzeti szokásaink figyelembe vétele mellett a szabadelvű reformok útján akarjuk előmozdítani.

Ez elvekért küzdvén, a „Magyar Hirlap” rövid fennállása alatt oly számban gyűjtötte maga köré a jó barátokat és híveket, mint még soha ily rövid idő alatt újság, mely a magyar állam határai közt megjelent.

A „Magyar Hirlap” a mint eddig is volt, a jövőben is az eddigihez hasonlóan gazdag tartalma napilap lesz.

Tárcarovatunk csupán egyetlen elvnek hódol: hogy okos, érdekes, modern cikkeket szerezzen mindenünnen, bár ha fáradtság, vagy utánjárás árán juthatna csak az ilyen művek birtokába. Nem csupán az elismert nevek kultuszát üzi, hanem a névtelen, akár kezdő írók munkáit is közvetíti a közönséggel, ha azok egy, vagy más tekintetben figyelemreméltó vonásokkal dicsekedhetnek. Ugy a novellisztikus tárcákat, mint az ugynevezett kontempláló, elmélkedő cikkeket egyaránt szívesen kiadja, ha elmések, érdekesek, elevenek s nem ellenkeznek azzal a diszkrécióval, melyet egy család számára készült újságnak soha sem szabad szem elől tévesztenie.

Apró cikkeiben a „Magyar Hirlap” könnyed, fürgé tollal dolgozza föl mindamaz aktuális eszméket és eseményeket, melyek az idő szerint az ország és világ különböző elméit foglalkoztatják.

Ujdonsági rovata minden magyarországi hirlap közt a legdusabb s nincs egyetlen olyan száma, mely egész halmazát ne közölné a legfrisseb, legeredetibb híreknek, melyeknek egy részét csupán a „Magyar Hirlap”-ból tudhatja azon a napon a közönség. Bár minden nevezetesebb városban, sőt minden népesebb községben van külön levelezőnk, ujdonság-pályázatunk révén napon-

kint tömegesen érkeznek hozzánk önkéntes levelezőink tudósításai.

Apró rovatainkat, minők a színház, a törvénytörvény, a főváros, mind szakavatott, régi: tapasztalt újságírók szerkesztik, kik gyorsan és részletesen ismertetik meg lapunkban mindazt, ami a közönséget érdekelheti.

Szerkesztői üzenetek című rovatunk kedveltségét fényesen bizonyítják ama szám nélkül való levelek, melyek szerkesztőségünk asztalain naponként összegyűlekednek. Olvasóinak a „Magyar Hirlap” minden lehető alkalommal szívesen áll e rovatban rendelkezésére; a beküldött munkákat lelkiismeretesen megbirálja, vitás, vagy nehezebben eldönthető kérdésekben tanácsot ad, s egyes társadalmi problémákat élénken, sokszor humorral beszél meg. Ezek a szerkesztői üzenetek képezik ama láthatatlan kapcsot, mely a „Magyar Hirlap”-ot az olvasó közönséggel összeköti.

A „Magyar Hirlap” következő pályázatot tűzte ki, melyekkel a széplitteratura némi ágán tehetségéhez képest lendíteni akar. Igy novellára 100 darab aranyat, tárcacikkre 40 darab aranyat és egy eredeti ujdonságra 10 darab aranyat tűzött ki jutalmul. Ez az utóbbi pályadíj állandó és minden hó 20-ik napján okvetlenül kiadatik annak, a ki a legjobb, legérdekesebb ujdonságot bocsátotta a hirlap rendelkezésére.

A „Magyar Hirlap” rendes tartalmán kívül három mellékletet ad olvasóinak hetenkint.

Minden vasárnap mezőgazd. mellékletet, minden kedden irodalmi mellékletet és minden csütörtökön tanügyi mellékletet küld szét olvasóinak, melyeknek redigálását igazi szakférfiak végzik sok tudással és törekvéssel.

A „Magyar Hirlap” minden előfizetője — legyen az bár régi, vagy olyan, a ki most lép be az előfizetők sorába — ingyen és egész terjedelmében megkapja főmunkatársunk, Mikszáth Kálmán

„Galamb a kalitkában”

című terjedelmes elbeszélését.

A „Magyar Hirlap” szerkesztőségének belső tagjai a következők:

Abonyi Árpád, Ambrus Zoltán, Báttaszéky Lajos, Fenyő Sándor, (h. szerkesztő), Füredi Mór, György Endre, Horváth Gyula (felelős szerkesztő), Irmei Ferenc, Janovics Pál, Kürthy Emil, Kohn Dávid, Kálnoki Izor, Márkus Miksa, Mikszáth Kálmán (főmunkatárs), Szana Tamás, Szomaházy István, Szemere Attila, Szeredai-Sváb Leó, Szabó Endre, Szemere Huba, Zilahi Kiss Béla.

Magyar Hirlap.

Előfizetési árak:

Egész évre	14 frt — kr.
Hat óra	7 „ — „
Három óra	3 „ 50 „
Két óra	2 „ 40 „
Egy óra	1 „ 20 „

A „Hét” című szépirodalmi hetilappal együtt: egész évre 20 frt, félévre 10 frt, negyedévre 5 frt.

Juliustól kezdve lapunk előfizető kedvezményes áron rendelhetik meg az „Üstökös” humorisztikus heti lapot is, t. i. a „Magyar Hirlapot” és az „Üstököst” együtt egész évre (22 frt helyett) 20 frtéért, félévre 10 frtéért, negyedévre 5 frtéért.

Midőn ama t. olvasóinkat, kiknek előfizetésük június 30-án lejár, az előfizetés megújítására tisztelettel fölkérjük, egyuttal értesítjük, hogy a nyári idény alatt azoknak, kik nyaralóhelyet keresnek föl, vagy utazásokat tesznek, szívesen utánküldjük a lapot, ha a címet előzetesen tudatják velünk.

A fővárosban és a szomszéd nyaralóhelyeken a Magyar Hirlap már korán reggel kapható.

A „Magyar Hirlap” iadóhivatala
Budapest Gránátos-utca 16.